

MAAGINEN MITTAUSPISTE 7

Kirsi Neuvonen

Himmelblau 6.5-11.6.2011

GALLERIA HIMMELBLAUSSA nähdään taidegraafikko Kirsi Neuvosen tarinallista taidegrafiikkaa. Maagisessa mittauspisteessä on esillä kokoelma värillisiä grafiikanvedoksia, joilla kaikilla on vähintään yksi tarina kerrottavanaan.

”Teosten aiheiden innoittajana ovat olleet lehtikuvista poimitut henkilöt ja niihin liitetyt yllättävät tarinat, höystettynä leikkisillä teosten nimillä.

Teosten aihepiirit käsittelevät nykyfantasiaa; - tarumaailmoja, -esineitä ja -olentoja, sellaisena kuin itse tarujen ja legendojen

maailman näen. Eläinmaailman faabeleissa pääosassa ovat metsän kuninkaalliset. Ihmisen hiljaisessa ja sisäisessä mielenmaisemassa vaeltamista pohdin matkalaukkurunouden ja matkakertomusten kautta.

Kasvillisuusaiheissa on eko- puutarhurin kierrätysruukkuis-

tutuksia ja herkullisia muunto-geenisiiä kasveja. Muistoalbumi teossarjassa ovat innoittaneet ystäväkirjojen lehdet, kiiltokuvat ja kulkurunot. Itselleni rakasta puutahraestetiikkaa käsittelevät sisustajan leikekirja ja kukkakauppiaan pienet asetelmat.”

– Kirsi Neuvonen

Totuusvaitehtävä.fi

”Mielikuvitus löytää enemmän todellisuutta siitä, mikä kätkeytyy, kuin siitä, mikä on näkyvillä.”

– *Gaston Bachelard*

”Totuus on, kun sanotaan siitä mikä on että se on, tai että siitä mikä ei ole että se ei ole.”

– *Aristoteles*

”Taidetta on teos, josta ilmenee jäsentymisen pyrkimys niin voimakkaana, että syntyy muodon vaikutelma, ja todellisuus niin hillittömänä, että elämä tuntuu vaurioitta jatkuvan.”

– *Tuomas Anhava*

Taide on – sinä tulkitset!

Koostamani näyttelyyn liittyvä totuusvaitehtävä.fi sivusto toimii Maaginen mittauspiste -näyttelyiden interaktiivisena näyttelykatalogina, jossa tarinoiden kertojina toimivat katsojat ja verkkosivuilla vierailijat itse. Verkossa toimivassa Tarinagalleriassa voi käydä kirjoittamassa teosten herättämistä tunnelmista ja ajatuksista kuvien innoittamana ja osallistua teoksen arvontaan.

Aloitin Kalevalan juhluvuonna 2009 tarinoiden keräämisen. Toisin kuin Lönnrotin, minun ei tarvitse kulkea talosta taloon, vaan tarinoiden keruu tapahtuu kaapelia pitkin. Tarinagalleriassa kertojana toimii kuka tahansa ja ”Kalevalana” toimii verkkokirja Totuusvaitehtävä.

”Asiat eivät ole aivan sitä miltä ne näyttävät,” sanoo Tuomas Nevalinna, Kodin kuvalehti, 12.10.2006. ”Käännän totuuden nurinniskoin.”

Kuva haastaa mielikuvituksen; kumpi on enemmän totta, taiteilijan näkemys vai kirjoittajan tekemä tulkinta? Kirjoittajana voit jatkaa siitä mihin taiteilijana olen lopettanut nimitessani teoksen tai kehittää täysin uuden totuuden teoksesta ja sen taustatarinasta. Tarinoiden kirjoittajana osallistut kanssani uuden taideteoksen ja mahdollisesti uuden todellisuuden luomiseen, yhteiseen luovaan prosessiin.

Mysteria – kirjassa käsitellään selittämättömiä ihmeitä ja arvoituksellisia ilmiötä ja se avaa tarun ja toden taustoja: ”On lukemattomia taruja, jotka siirtyvät sukupolvelta toiselle – kulttuurista riippuen suullisena perimätietona tai kirjallisesti ja joista ei enää pystytä sanomaan, ovatko ne joskus perustuneet todellisiin tapahtumiin vai ovatko ne silkkaa sepitettä.

Joissain tapauksessa kysymykseen ”taru vai totta”? vastaamista vaikeuttaa se, että tarulla on todenperäinen ydin, jota on paisuteltu sepitettyjen henkilöiden kokemiksi esitetyillä keksityillä tai historiallisilla tapahtumilla.

Kiinnostus kauan sitten kadonneeseen aikaan on johtanut historian tutkijat perehtymään legendoihin, myytteihin ja muihin taruihin. He laativat tieteellisiä vertailuja eri kansojen perimätiedoista saadakseen selville, mitkä tapahtumat olivat mahdollisesti todellisia ja mitkä keksittyjä.

Toiset tarinat ovat tällä tavoin osoitettu historiallisesti todenperäisiksi, toiset taas ovat paljastuneet mielikuvituksen tuotteeksi.”

Usein taru ja todellisuus nivoutuvat niin tiiviisti toisiinsa ettei niitä ole enää mahdollista erottaa toisistaan.

Jyväskylässä 2.5.2011

Kirsi Neuvonen

Teosarvonta

Kaikkien Maaginen mittauspiste 7. Tampereella näyttelyyn liittyvien tarinoiden kirjoittajien ja yhteystietojensa 30.6.2011 mennessä jättäneiden kesken arvotaan Kirsi Neuvosen näyttelyssä oleva teos. Teoksen tiedot löytyvät nettisivuilta www.totuusvaitehtava.fi.

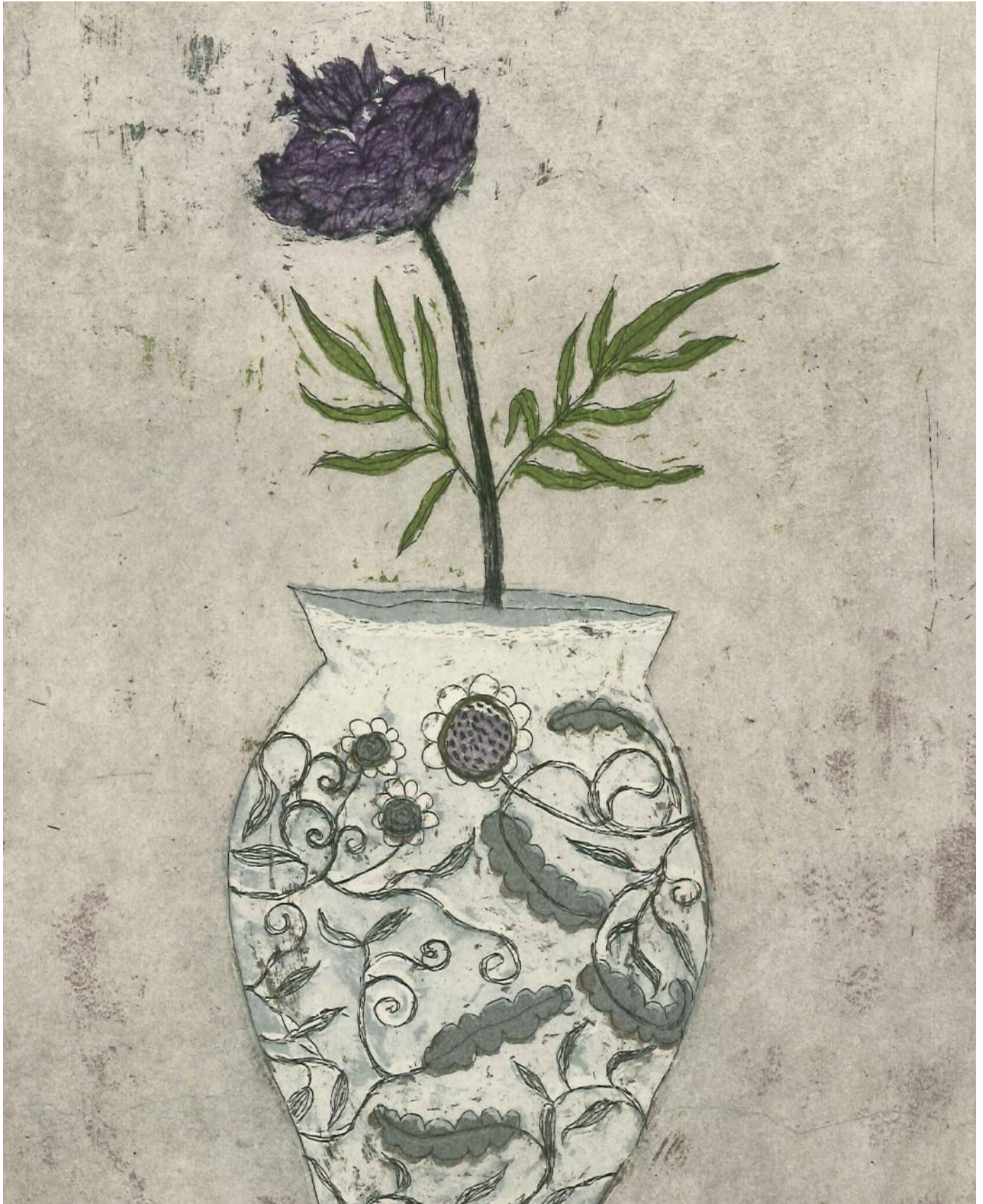
Teokset

Teokseni on toteutettu metalligrafiikan menetelmillä, (etsaus, akvatinta, kopiosyövytys, pehmeäpohja tekniikoilla). Metalligrafiikassa kuva syövytetään kuparilaatalle ja lopullinen teos koostuu neljästä painolaatasta, jotka vedostetaan syväpainopaperille

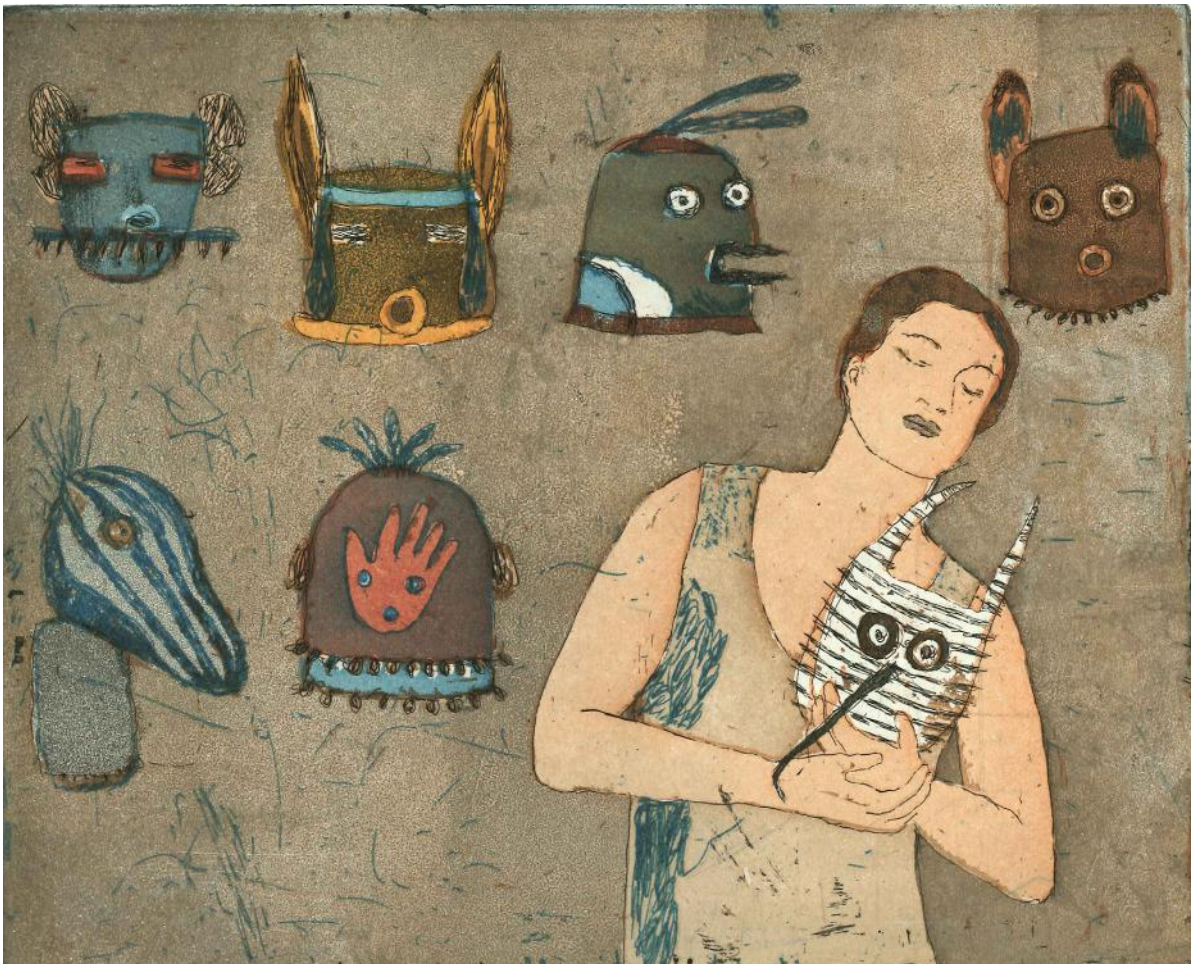
metalligrafiikan prässillä. Grafiikan vedokset ovat signeeraamiani ja vedossarjat on numeroitu ja niitä on grafiikan painomenetelmille tyypilliseen tapaan rajattu määrä.

Teoksiini voi tutustua laajemmin netissä osoitteessa www.kirsineuvonen.fi

TARINAGALLERIA: Näyttelykatalogin teossarjat on ryhmitelty kuvitteellisen kotikirjaston arkistointimenetelmän mukaan fantasia- ja mytologia pohjaiseen kirjallisuuteen, runo- ja aforismikokoelmiin, omaelämäkerrallisiin ja muistelmateoksiin sekä tieteis- ja harrastekirjallisuuteen.

Nykyfantasiataruja

12 teosta

”Tiede voi vaatia rajoja tiedolle, mutta sen ei pitäisi panna rajoja mielikuvitukselle.”

– *Bernard Russell*

Maaginen realismi, surrealisismi, mytologia ja kansantarut ovat leikkivän ihmisen mielikuvituksen vapautta. Taiteen tekeminen ei aseta rajoja, tulkinnan ja toteutuksen ei tarvitse olla yhdenlainen.

Nykyfantasian kautta voi harjoitella menneisyyden hallintaa ja tulevaisuuden kokemista. Mytologia voi avata kuvitteellisen historian ja todellisuuden välistä suhdetta. Ihmisessä on monta puolta ja monta kosketuspintaa.

Mielikuvitus on ratkaisu elämän ongelmiin, sanoo filosofi Timo Kaitaro. Voitko nähdä ympärilläsi pelkkiä ihmeitä tai ehkä ymmärtää kuinka elämää pitäisi elää? Monet elämän keskeiset asiat saavat alkunsa satuman kutsusta.

Surrealisismi paljastaa sekä kuvataiteessa, että kirjallisuudessa arkisen todellisuuden perimmäisen outouden yhdistämällä asioita tavallisuudesta poikkeavalla tavalla ja näyttämällä tututkin asiat ja esineet uudessa valossa.

Surrealisti tekee tilaa uudelle todellisuudelle ja uusille mahdollisuuksille saattamalla arkitodellisuuden liikkeelle – havainnoimalla, harhailemalla ja vaeltamalla, kirjoittamalla, tekemällä kuvia, leikkimällä seuraleikkejä ja yhdistelemällä toisiinsa liittymättömiä asioita ja esineitä. Surrealisti toimii niin, että asioiden tavanmukainen ja rutiininomainen järjestys rikkoontuu.

Surrealisti eivät taiteessa niinkään välittäneet omia kokemuksiaan, vaan provosoivat katsojassa tai lukijassa jotain, mitä teoksen tekijä ei voinut etukäteen aavistaa tai tavoitella.

Surrealismissa voi hylätä rationaalisen ajattelun mallit ja luottaa siihen, ettei ennustettavuus kuulu sen hyveisiin. Onkin houkuttelevampaa nostaa esiin yllättäviä yhteensattumia, sen sijaan että yrittäisi lyödä lukkoon tulevaisuuden tai taideteoksen valmiilla suunnitelmilla. ”Tämä sattumien hyväksikäyttö ei tarkoita, että omaksuttaisiin jotenkin passiivinen asenne tapahtumiin. Satuman kutsuun on vastattava valppaasti: Ei niillä muuten ole merkitystä,” sanoo Kaitaro.

(Lähde: Timo Kaitaron haastattelu HS 11,1,2009. Filosofian historian dosentti Timo Kaitaro; Runous, raivo, rakkaus: johdatus surrealismiin, 2002 Gaudeamus.)

TEOKSET:

- Miksi kultahippuset näyttävät olevan aina aidan tuolla puolen
- Lainaan vaan näitä ja lupaan palauttaa ne huomenna sinulle
- Tahroja, tahroja, kau- niita tahroja joita elämä kierrättää
- Todellisuus oli kyllä tarua ihmeellisempää
- Mitä jos sanoisit sen uudelleen ja hitaammin tällä kertaa
- Tämä juttu oli paljon herkullisempi ajatuksen tasolla kuin käytännössä
- Varjoni ajattelee il- mselvästi toisin
- Jotkut asiathan ovat sanomattakin selviä
- Eihän minun ole pakko taas arvata, eihän?
- Tänään on kohtalaisen runsaasti valinnanvaraa
- Päästetään ensin kuplat pois ja kuunnellaan mil- lainen ääni siitä syntyy
- Elämäni ei ole pikkua- sioista kiinni, vaan suloi- sista sattumisista

Matkalaukkurunoutta

7 teosta

”Tuhat kilometrin taival
alkaa yhdestä askeleesta.”

– *Laotse*

Flanöörien eli vaeltelijoiden ja kuljeskelijoiden lyriikkaa voi harrastaa, joko sisältä ulospäin tai ulkoa sisäänpäin tai niin kuin ”oikeat ajattelijat” tekevät, harjoittamalla sisäisiä keskusteluja aidon itsensä kanssa, mutta leppoisasti paikallaan pysyen.

Lyyristen matkalaukkurunojen ytimessä on pikemminkin henkinen kuin fyysinen matka. Flanöörin mielikuvi-
tusmatka kotoa käsin, neljän seinän sisältä, voi olla lopulta dialogi maailman kanssa. Vaeltelijat etsivät nostalgiaa, elämyksen timanttia tai uutta havaintoa. Vaellus taiteen maailmassa on elinikäinen prosessi. Tärkeintä on matkalla olo, uuden kohtaamisen riemu ja elämyksen vapaus.

1600-luvulla käyttöön otetulla kreikkalaisperäisellä nostalgia termillä tarkoitettiin alun perin koti-ikävä. Sitä käytettiin diagnosoituna kaipuun tautiin, joka pahimmillaan johti kuolemaan.

Nyt, kun matkustaminen on helpompaa kuin koskaan, nostalgia suuntautuu pikemminkin menetettyyn aikaan kuin pai-

kkaan. Nostalgia on kuin tunne, joka on todellinen ja jaettavissa, vaikka sen kohde ei olisikaan. Kun maailma muuttuu kiihtyvällä vauhdilla, nostalgia edustaa paitsi jotain saavuttamaton myös pysähtynyttä, turvallista ja pysyvää. Flanööreille, vaeltelijalle nostalgisuus voi olla kuin ajatusreitti tai tunnetila, jonka mielenmaisemassa hän voi matkustella silloin kuin itse haluaa.

Arto Haapala on laajentanut perinteistä estetiikan reviiriä taiteen ja kauneuden piiristä ympäristöön, kaupunkimiljööseen ja ihmisen jokapäiväiseen arkeen. ”Kutsun ihmisen omaksi paikaksi sitä sisäistettyä maailmaa, johon esteettiset arvostuksetkin kuuluvat. Siinä ovat mukana kaikki menneet ympäristöt, joita ihminen kantaa mukanaan ja joiden mielikuvat siirtyvät uuteen ympäristöön. Uusi kotipaikka muuttaa aina tätä ihmisen sisäistä paikkaa.”

(Lähde Todellisuuden tutkimuskeskuksen Nostalgia-klubi, Suna Vuori HS 13.3.2009 .Kirjallisuusarvostelu, Matti Suurpää, Kuljin missä kuljin, Hannu Waarala KSML 15.3.2009, Estetiikan professori Arto Haapalan haastattelu, Anu Uimonen HS 2.1.2009)

TEOKSET:

- Helmeilevä neilikan-punainen sekoitettuna kirpeään keltaiseen, teki puutarhasta jännittävän erilaisen
- Montako järkevää selitystä tälle siniselle lemmikin tuoksuiselle usvalle löytyy
- Keltainen väriläiskä katoaa iltautuun ja palaa taas aamulla
- Ensin seinä oli valkoinen ja illalla se muuttui purpuranpunaiseksi ja siihen ilmestyi varjoja
- Siinä suuressa puussa joen rannalla oli vain kultaisia lehtiä
- Leijuva tunne syntyy siitä, ettei näkökenttään ole ilmestynyt yhtäkään kiintopistettä, johon katseensa voisi kiinnittää
- Sanoista, joita ei lausuta ääneen kasvaa puro jonka vesi on suolaista

Muistoalbumi

6 teosta

”Nykyisin kenet tahansa tavoittaa sähköpostilla, tekstiviestillä tai puhelimella. Ystävät tavoittaa kuitenkin aina – vaikka sitten etanapostilla.”

– *Davis Baird*

(Tuhat tietä ystäväyteen)

Muistokirjan sivuille kukkien ja kiiltokuvien lomaan on kirjoitettu elämänohjeita ja ystävyysvakuutuksia jo viime vuosisadalla. Vuonna 1922 nimimerkki ”Eräs” kirjoitti Liisalle ”Sä olet vielä nuori, elämä sulle mutkinensa alkaa. Sä älä totuudesta luovu, se vaikka sulta taistelun vaatisikin.” Värssyjen ja kulkurunojen sisällöt ovat heijastaneet oman aikansa ihanteita ja osa säkeistä on siirtynyt sukupolvelta toiselle. Muistojen vaihtaminen muodossa tai toisessa on ollut ihmisten välistä vuorovaikutusta ja tunteiden siirtoa.

Nykypäivän Muistoalbumi tai Ystäväni kirja on verkossa toimiva Facebook, suomeksi

kotoisasti Naamakirja, jossa keräilläänystäviä. Ei ole kaunista haalistunutta paperia tai kiiltokuvia, on hohtava näyttö ja utuisat valokuvat. Facebookin laskuri näyttää reaaliajassa kuinka monta ystävää kullakin on. Samaan tapaan Muistoalbumin tai Ystäväni kirjan omistajat ennen laskivat täyttyneitä sivuja omista kirjoistaan. Toisaalta jotkut taas miettivät kuin päästä Facebookista pois. ”Kun laittaa itsestään tietoja internettiin ei voi koskaan olla varma, mitä jälkiä sinne jää. Facebookiakin tulisi käyttää harkiten ja viisaasti.” Facebookin turvallisesta käytöstä ja sieltä poispääsemisen kurseja järjestetään esimerkiksi Espoon kirjastossa.

Nykypäivän kulkurunoutta ovat tekstiviesteinä leviävät, kommunikaattorirunoilijoiden tuottamat riimitetyt runot, jotka kierokirjeen tavoin siirtyvät kännykästä toiseen. Niistä ei uutta Kalevalaa synny, mutta jokin ajan kuva ja yhteyden säie nykyajan ihmisten välille niiden kautta syntyy.

(Lähde: Liisalle, ystäväille, Päivi Kujala KSML 13.2.2009, Pääseekö Facebookista irti?, Annika Väisänen HS 13.1.2009)

TEOKSET:

- Ystävyys on hauras kukka, jonka kauneutta ei voi koota itselleen nyp-pimällä sen terälehtiä
- Ystävyys on parasta laastaria haavoihin ja hyvä puudute ikävään
- Ystävämme ovat niitä hurmaavia puutarhureita, jotka saavat sielumme kukkimaan
- Jos pidät sydämessäsi vihreää oksaa, lopulta sille laskeutuu laulava lintu
- Näkymätön ystävyys on kuin salainen metsä, joka kukkia kukaan ei koskaan näe
- Ystävyyttä ei voi mennä kauppaan ostamaan, sillä se on ihan itse tehtyä

Muuntogeenikasvio

8 teosta

”Mikään ei saa ihmistä niin epäluuloiseksi kuin vähäiset tiedot”

– *Francis Bacon*

”Meidän pitäisi pystyä hyväksymään elämän ja resurssien äärellisyys, sillä luonnollisina olentoina olemme kaikki kasvavia ja kuolevia. Ihmisten luontosuhdetta ei pitäisi tarkastella ongelmana, vaan kulttuurisena arvona. Nykyään tiedetään paljon asioita luonnosta, mutta taide ja estetiikka ylittävät tiedollisen suhteen ja puhuttelevat myös tunnepuolta. Ne voivat auttaa meitä oivaltamaan ja sitoutumaan uusiin ja parempiin asioihin.”

(Lähde: Taidekasvatuksen professori, Pauline von Bonsdorff, HS Aki Petteri Lehtinen, 10.3.2009)

Kasvien ja eläinten luokittelun isä Carl von Linne uskoi 1700-luvun lopulla että hän pystyisi nimeämään kaikki maailman eliölajit. Kun Linnen oppilaiden ulkomailta lähettämät näytteet vain lisääntyivät, hän luopui epärealistisesta toiveestaan.

Maapallolla on ehkä noin 200 miljoonaa lajia ja tällä hetkellä on kuvattu noin 1,7 miljoonaa lajia. Vanhin tunnetuin kopsiemeninen kasvi löytyy yli

120 miljoonan vuoden takaa.

Charles Darwinin syntymästä tulee vuonna 2009 kuluneeksi 200 vuotta ja Lajien syntyteoksen ilmestymisestä sattumalta samana vuonna 150 vuotta.

Nykytieteen näkökulmasta Darwin osui uskomattoman oikeaan ihan kaikessa, arvelee Helsingin eläinekologian professori Hanna Kokko.

Nykytutkijat tuntevat perinnöllisyyden lajit todella hyvin. Silti heille niin sanottu epigeeneettinen mekanismi on vielä hämärä. Epigenetiikka tarkoittaa sitä, etteivät pelkästään geenit siirry sukupolvelta toiselle, vaan eliön elinajan kokemusillakin on jonkinlaista periytyvyyttä.

Suomen historian monitoimimies, kuuluisin flanöörimme Elias Lönnrot aloitti kasvien keräilemisen jo 1828, ehkä samalla kun kuljeskeli talosta taloon Kalevalaisten runojen perässä. Nykyaikana nuorisomme keräävät kesäisin sisätiloissa ekologista digikasvioita. Millaisia digikasvioita meillä tulevaisuudessa on, kun Suomi valmistautuu muuntogeenisten kasvien viljelyyn?

Mielikuvituksen kautta voi kokeilla miltä tulevaisuuden muuntogeenikasvit näyttävät, tuoksuvat, maistuvat tai tuntuvat. Vadelmasuklaakukan ja Sokerikävyn siemenet on

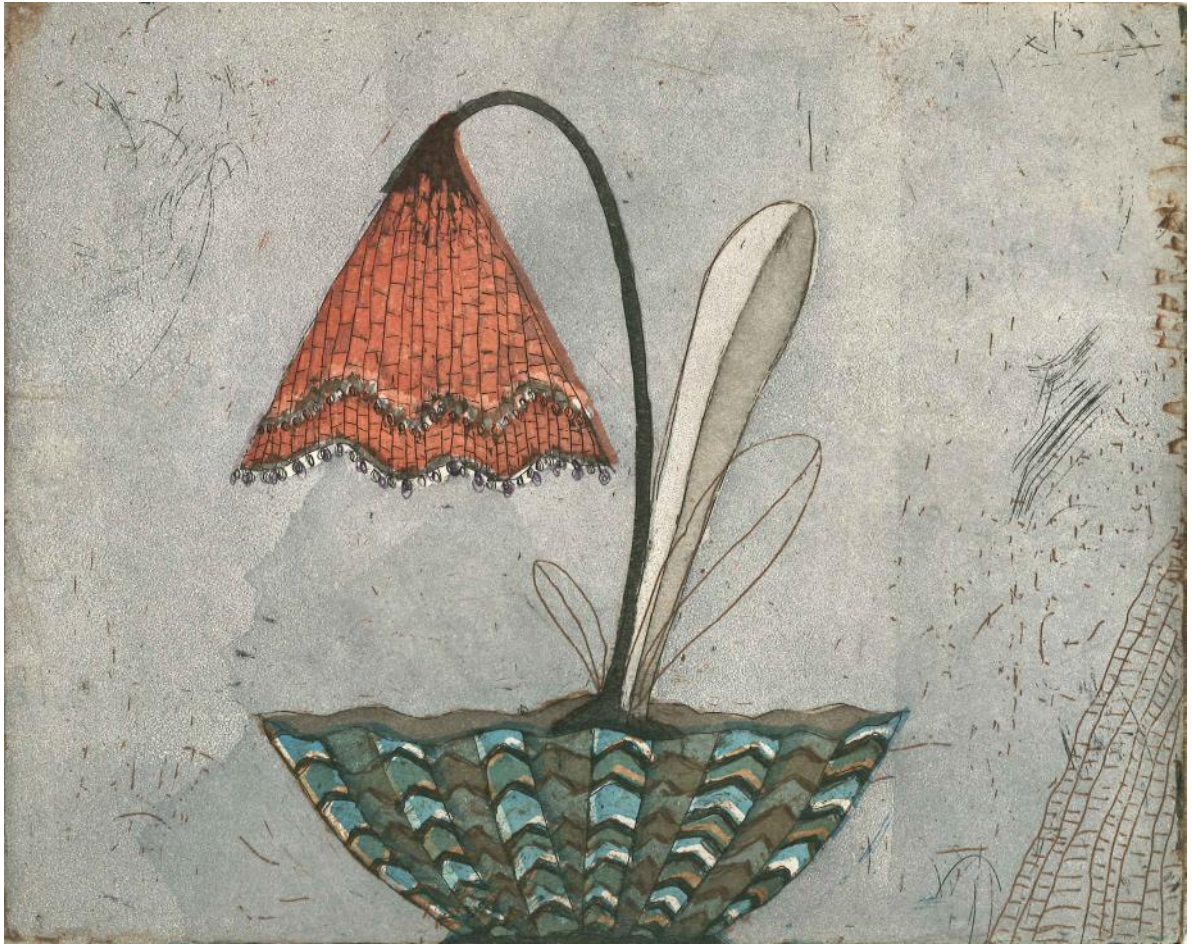
löydetty jostain mielikuvituksen paikasta ja useimmat muutkin erikoiset kasvit ovat itäneet. Kukaan ei tällä hetkellä tiedä mitä kasvikuntaa kyseiset löytökasvit edustavat. Millainen on näiden kasvien epigenetiikka?

Tutkimattomat ja luokittelemattomat muuntogeeniset kasvit odottavat omaa tietosteosta.

(Lähde: Anu Veijalainen, Ehkä 200 miljoonaa lajia, HS 9.12.2008, Darwin osui ihmeen oikeaan, HS 13.1.2009)

Teokset:

- Ozorkidea,
- Sokerikäpy
- Cokolibrikukka
- Lamppukukka
- Lonkerokasvi
- Vadelmasuklaakukka
- Tähtimehikasvi
- Matelijakasvi

***Puutarhurin
kasvatusopas***

7 teosta

”Asioiden nimittäminen oikeilla nimillä on viisauden alku. Puutarha on puutarha.”

– *Tuntematon*

”Aika on käytettävä tehokkaasti: se karkaa pois nopein askelin.”

– *Ovidius*

Vuodeajat tuntuvat karkaavan toistensa alta vinhaa vauhtia. Ilmastonmuutos tekee kiusaa ja saa puutarhurin kevään pidemmäksi ja kesän sateisemmaksi.

Kevät on puutarhurille toimeilaisuuden aikaa, istutuskausi on käsillä ja on aika suunnitella sekä hyötypuutarhaa, että esteettistä kukkatarhaa omaksi ja muiden iloksi. Aina uudesta innostuvan puutarhurin visuaalisen kuvapuutarhan kukat voi koeistuttaa mielikuivuksellisiin löytöruukkuihin tai omatekemiin kierrätysastioihin jo varhain keväällä. Sie-

menistä kasvattaminen vaatii kärsivällisyyttä, joskus kasvi kukkii vasta neljäntenä vuonna. Kauneuden odottaminen on jännittävää.

”Esteettiset arvot ovat keskeistä ihmisten jokapäiväisessä elämässä, sanoo professori Arto Haapala. Ne vaikuttavat ihmisen hyvinvointiin – hyvään elämään. Se ei ole lainkaan turhanpäiväistä.” ”Estetiikka ei ole pelkästään taidetta ja korkeakulttuuria.”

”Arjen estetiikka ei merkitse arjen kaunistamisprojektia, vaan tavallisen elämän teoreettista pohdintaa. Haapalaa kiinnostavat rutiinit, joita ihminen luo aina ympärilleen – sisältääkö tämä tuttu ja turvallinen esteettisen ulottuvuuden.”

Puutarhuri haluaa nauttia elämästä ja venyttää luonnon antamia aikarajoja, aikaistaa kevättä ja venyttää syksyä. Puutarha on hyvä ystävä – siellä voi vieraila silloin kun haluaa.

(Lähde: Estetiikan professori Arto Haapalan haastattelu, Anu Uimonen HS 2.1.2009)

TEOKSET:

- Rakuruukku
- Punosruukku
- Mosaiikkiruukku
- Peltipurkki
- Kakkuvuoka
- Herkkukori
- Teekuppi

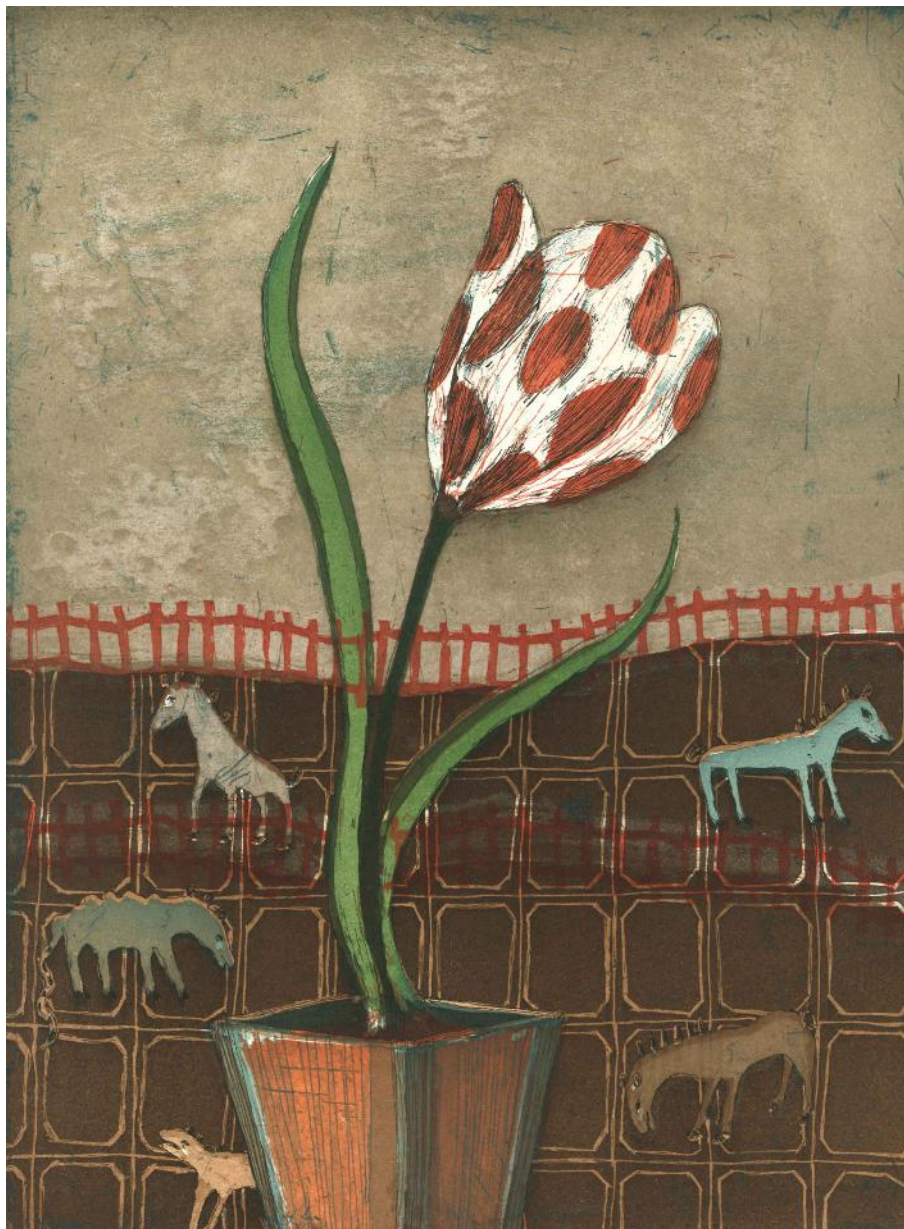
***Puutarhasustajan
leikekirja***

5 teosta

Esteetikko valitsee kotinsa tapetit ja tekstiilit luonnon ja puutarhateeman innoittamana. Luoto ja luonnonornamentiikka on ollut aina suunnittelijoiden ja muotoilijoiden innoituksen lähde. Luonnosta saatavat värit ovat ehtymätön luonnonvara. Eläimet ovat teoksissa mukana ikään kuin sivuroolissa ja piilokuvina tai sitten mielikuivitus on tuonut ne oleelliseksi osaksi kuvakertomusta.

TEOKSET:

- Kotona
- Laitumella
- Niityllä
- Kasvihuoneella
- Lintutarhassa

Kukkakauppiaan asetelmat

4 teosta

Puutarhurina olemista voi myös kuivaharjoitella ja piirtää puutarhaa paperille, elää kuvapuutarhassa kesät talvet.

Asetelmamaalaus on ollut perinteinen harjoittelumetodi taiteilijoille.

Liikkumatonta objektia on ollut kiitollista kuvata ja värien loistoa on voinut tuoda hehkumaan paperille luonnon esikuvan mukaan.

Toinen ammattikunta, joka harjoittelee kukka-asetelmilla, on floristit ja kukkakauppiaat. Kukka-asetelmaa tehdessä sommittelun taitoa harjaannutetaan aina uudelleen ja uudelleen väreillä ja muodoilla. Aito kukka-asetelma on kolmiulotteinen ja piirretty kuva on kaksiulotteinen, mutta molemmilla on vaativa haaste saada asetelmaan luonnetta ja estetiikkaa.

TEOKSET:

- Kakkaroita
- Nuppuja
- Pioni
- Neilikka

Faabelit

5 teosta

Faabeli (lat. fabula, 'tarina') on vertauskuvallinen, yleensä moraalisen opetuksen sisältävä kertomus ihmisistä ja yhteiskunnasta. Se on usein puettu eläinsadun muotoon, jossa eläimille tai kasveille on annettu inhimillisiä piirteitä (personifikaatio).

(Lähde: <http://fi.wikipedia.org/wiki/Faabeli>)

Faabeleissa metsän kuninkaalliset ovat eri rooleissa. Arvokkuus on metsän kuninkaan ympäristössä ja kauneus ja herkkyyys kuningattaren ympäristössä. Pikkuprinssi on taas ihmettelemässä maata ja taivasta. Kukkulan kuningas vartio hoviaan tarkailupaikastaan. Jokaiselle hahmolle voi kuvitella oman luonteensa ja kehittää tarinan kuvan ympärille.

”Faabelit ovat moraalisia eläintarinoita. Englanniksi fabel

tarkoittaa kaikkia opettavaisia tarinoita eikä vain eläintarinoita.

Myöhemmin on ihmetelty, miksi moraalialue opetettiin juuri eläinten avulla. Elämehän ovat kaiken moraalin tuolla puolen. La Fontainen (1621 - 1695) faabeleissa vastaus on tuon klassistisen hengen mukainen; myös ihmiset ovat eläinten tapaan luontonsa puolesta moraalittomia.

La Fontainen faabeleiden yhteiskunta on eläinten hovi, sen kautta hovielämä esitetään satiirisessa valossa. Eläintarinoitten yhteiskunta on sosiaalisesti konservatiivinen, perinteinen yhteiskunta ja sen sosiaalinen järjestys kuvataan luonnolliseksi ja ikuiseksi. La Fontainen faabeleiden satiiri ei loukannut tuon ajan hoviovia, koska faabeleiden ei katsottu kritisoivan vallassa olevaa aatelistoa vaan ihmisluontoa yleensä.

Faabelien traditioon kuuluu esittää totuuksia sorrettujen ja väheksytyjen äänellä. La Fontaine sovitti tämän pyrkimyksen hovin suosimaan moralismiin. Koska moralismin periaatteisiin kuului illuusioton suhtautuminen ihmiseen, se hyväksyi pessimistisesti ikuisena esitetyn totuuden, jonka mukaan voimakkaammat käyttävät heikompia hyväkseen. Tätä luonnon lakia ei voi muuttaa.”

(Lähde: 1999-2003 Risto Niemi-Pynttari & Juha Teppo, Jyväskylän yliopisto, kirjallisuuden laitos)

TEOKSET:

- Kuuletko satakielen laulun?
- Metsän kuninkaan valtakunta
- Ruusutarhan kuningatar
- Taivaanrannan pikkuprinssi
- Kukkulan kuninkaan vartiopaikka

Matkakertomuksia

3 teosta

Millaisia paikkoja porttien takaa löytyy, minne portti vie? Porttien muoto ja väri kertoo meille jotain kulttuurista, sijoitamme sen mielikuvissamme jonnekin paikkaan tai maahan. Onko portti ovi Narniaan vai naapurin takapihalle, suljetulle kujalle kaukaisessa maassa vai salaiseen puutarhaan?

Portin voi mielikuvissaan avata ja kuvitella mitä sitten tapahtuu. Nurinpäin ajatellen voi kuvitella sulkeneensa juuri portin ja olevansa uudessa tilassa ja ajassa. Myös portille johtanutta matkaa, jo kaikkea tapahtunutta, voi miettiä ja rakentaa itselleen käsikirjoitusta mahdollisuuksista, joita portin avaaminen tuo tullessaan.

Portti on vertauskuvallisesti myös tiedon symboli <http://tiedonhaunportti.kirjastot.fi/> ja se kuvaa etsivää mieltä, rohkeaa tiedon etsijää.

TEOKSET:

- Sininen portti
- Vanhan kaupungin portti
- Ruostunut rautaportti

